

व्याकरण व लेखन

● व्याकरण

वाक्यप्रकार व वाक्यरूपांतर

● वाक्यप्रकार

आपण बोलताना, लिहिताना अनेक प्रकारची वाक्ये वापरतो. एकच आशय अनेक प्रकारच्या वाक्यांतून सांगता येतो. उदा., 'काल खूप पाऊस पडला', हे वाक्य अनेक प्रकारे सांगता येते.

- (१) काल फार पाऊस पडला. (विधानार्थी)
- (२) काल काही कमी पाऊस पडला नाही. (विधानार्थी)
- (३) काल काय कमी पाऊस पडला का? (प्रश्नार्थी)
- (४) काल कमी तर पाऊस पडला नाही ना? (प्रश्नार्थी)
- (५) किती अफाट पाऊस पडला काल! (उद्गारार्थी)

वाक्याचे प्रकार

(अ) आशयावरून आणि भावार्थावरून (आ) क्रियापदाच्या रूपावरून

(अ) वाक्याच्या आशयावरून आणि भावार्थावरून वाक्याचे (१) विधानार्थी (२) प्रश्नार्थी (३) उद्गारार्थी असे प्रकार आढळतात. ही वाक्ये होकारार्थी किंवा नकारार्थी असू शकतात.

(१) **विधानार्थी वाक्य**— ज्या वाक्यात केवळ विधान केलेले असते त्याला 'विधानार्थी वाक्य' असे म्हणतात. उदा., (१) सचिन तेंडुलकर उत्तम फलंदाज आहे. (विधानार्थी)

(२) विटीदांडूचा खेळ अलीकडे फारसा खेळला जात नाही. (विधानार्थी)

(२) **प्रश्नार्थी वाक्य**— ज्या वाक्यात प्रश्न विचारलेला असतो त्याला 'प्रश्नार्थी वाक्य' म्हणतात.

उदा., (१) तू बाहेर केव्हा जाणार आहेस? (प्रश्नार्थी)

(२) तो स्पर्धा परीक्षेत उत्तीर्ण का झाला नाही? (प्रश्नार्थी)

(३) **उद्गारार्थी वाक्य**— ज्या वाक्यात मनातील विशिष्ट भाव उत्कटपणे व्यक्त केलेला असतो, त्या वाक्याला 'उद्गारार्थी वाक्य' असे म्हणतात.

उदा., किती छान आहे हे फूल! (उद्गारार्थी)

(आ) क्रियापदाच्या रूपावरूनही वाक्याचे प्रकार पडतात.

(१) **स्वार्थी वाक्य**— ज्या वाक्यातील क्रियापदाच्या रूपावरून नुसताच काळाचा बोध होत असेल तर त्याला 'स्वार्थी' वाक्य म्हणतात.

उदा., (१) मुले शाळेत गेली.

(२) खेळाडू मैदानावर सराव करतात.

- (२) **आज्ञार्थी वाक्य**– ज्या वाक्यातील क्रियापदाच्या रूपावरून आज्ञा, आशीर्वाद, प्रार्थना, विनंती, उपदेश आणि सूचना या गोष्टींचा बोध होत असेल तर त्या वाक्याला 'आज्ञार्थी' वाक्य म्हणतात.
उदा., (१) ती खिडकी लावून घे. (आज्ञा)
(२) तुम्ही नक्की यशस्वी व्हाल. (आशीर्वाद)
(३) देवा, मला सद्बुद्धी दे. (प्रार्थना)
(४) कृपया, मला तुझे पुस्तक दे. (विनंती)
(५) विद्यार्थ्यांनो, खूप मेहनत करा. (उपदेश)
(६) इथे पादत्राणे ठेवू नयेत. (सूचना)
- (३) **विध्यर्थी वाक्य**– ज्या वाक्यातील क्रियापदाच्या रूपावरून विधी म्हणजे कर्तव्य, शक्यता, योग्यता, इच्छा या गोष्टींचा बोध होत असेल तर त्याला 'विध्यर्थी' वाक्य म्हणतात.
(१) परिसर स्वच्छ ठेवणे हे आपले कर्तव्य आहे. (कर्तव्य)
(२) आज बहुतेक पाऊस पडेल. (शक्यता)
(३) अंगी धैर्य असणाराच कठीण काम करू शकतो. (योग्यता)
(४) विद्यार्थ्यांनी वर्गात शांतता राखावी. (इच्छा)
- (४) **संकेतार्थी वाक्य**– ज्या वाक्यातील क्रियापदाच्या रूपावरून अमुक केले असते तर अमुक झाले असते अशी अट किंवा संकेत, असा अर्थ निघत असेल तर त्यास 'संकेतार्थी' वाक्य असे म्हणतात.
उदा., (१) पाऊस पडला असता तर हवेत गारवा आला असता.
(२) मला जर सुट्टी मिळाली तर मी गावी येईन.

कृती

- (१) खालील वाक्ये वाक्याच्या आशयानुसार कोणत्या प्रकारात मोडतात ते लिहा.
(१) गोठ्यातील गाय हंबरते.
(२) श्रीमंत माणसाने श्रीमंतीचा गर्व करू नये.
(३) किती सुंदर देखावा आहे हा!
(४) यावर्षी पाऊस खूप पडला.
(५) तुझा आवडता विषय कोणता ?
- (२) खालील वाक्ये क्रियापदाच्या रूपानुसार कोणत्या प्रकारात मोडतात ते लिहा.
(१) प्रार्थनेसाठी रांगेत उभे राहा.
(२) सरिताने अधिक मेहनत केली असती तर तिला उज्ज्वल यश मिळाले असते.
(३) विद्यार्थी कवायत करत आहेत.
(४) विद्यार्थ्यांनो सभागृहात गोंगाट करू नका.
(५) क्रिकेटच्या सामन्यात आज भारत नक्की जिंकेल.

● वाक्यरूपांतर

वाक्यरूपांतराला 'वाक्यपरिवर्तन' असेही म्हणतात. आपण बोलत असताना एकाच स्वरूपाची वाक्ये बोललो तर ती ऐकणाऱ्याला कंटाळवाणी वाटतात. शिवाय त्यातून योग्य भाव पोहोचेलच असे वाटत नाही. तद्वतच लेखकाने एकाच साच्याची वाक्ये लिखाणात वापरली तर वाचणाऱ्याला कंटाळा येतो. आपल्या बोलण्यातून, लिहिण्यातून भाषेचा डौल, भाषेचे सौंदर्य व्यक्त व्हावे असे वाटत असेल, तर छोट्या छोट्या वैविध्यपूर्ण वाक्यांतून आपली भाषा डौलदार व परिणामकारक होईल असा प्रयत्न करावा. वाक्यरूपांतराची क्षमता आत्मसात करण्यासाठी वाक्यरूपांतर करायला शिकणे साहाय्यभूत ठरते.

वाक्यरूपांतर म्हणजे वाक्यरचनेत करावा लागणारा बदल होय. हा बदल करताना एक महत्त्वाची गोष्ट लक्षात ठेवायला हवी; ती म्हणजे, वाक्याचे रूपांतर करताना वाक्याच्या रचनेत बदल होत असला, तरी वाक्याच्या अर्थात बदल होता कामा नये. वाक्यार्थाला बाध न आणता वाक्याच्या रचनेत केलेला बदल म्हणजे 'वाक्यरूपांतर' होय.

उदा., लोकांचे दारिद्र्य पाहून मला दुःख होते. (विधानार्थी-होकारार्थी)

लोकांचे दारिद्र्य पाहून मला आनंद होत नाही. (विधानार्थी-नकारार्थी)

प्रस्तुत वाक्यात मूळ वाक्याचा अर्थ बदलून देता वाक्याचे रूपांतर केलेले आहे.

या इयत्तेत आपल्याला विधानार्थी, प्रश्नार्थी, उद्गारार्थी, आज्ञार्थी, होकारार्थी व नकारार्थी वाक्यांचे वाक्यरूपांतर शिकायचे आहे.

(अ) प्रश्नार्थी व विधानार्थी वाक्यांचे परस्पर रूपांतर

(१) जगात सर्व सुखी असा कोण आहे? (प्रश्नार्थी)

जगात सर्व सुखी असा कोणी नाही. (विधानार्थी)

(२) अपमान केल्यास कुणाला राग येत नाही? (प्रश्नार्थी)

अपमान केल्यास प्रत्येकाला राग येतो. (विधानार्थी)

वरील उदाहरणांत जे प्रश्न विचारले आहेत ते उत्तराच्या अपेक्षेने विचारलेले प्रश्न नाहीत. अशा प्रकारच्या प्रश्नांमध्ये त्यांचे उत्तर दडलेले असते. अशा प्रश्नार्थक वाक्याचे विधानार्थी वाक्यात रूपांतर करताना लक्षात ठेवावे, की

(१) प्रश्न होकारार्थी असेल तर विधानार्थी वाक्य नकारार्थी करावे.

(२) प्रश्न नकारार्थी असेल तर विधानार्थी वाक्य होकारार्थी करावे.

(आ) उद्गारार्थी व विधानार्थी वाक्यांचे परस्पर रूपांतर

(१) बापरे! केवढी उंच आहे ही इमारत! (उद्गारार्थी)

ही इमारत खूपच उंच आहे. (विधानार्थी)

(२) काल रात्री ढगांचा खूप गडगडाट झाला. (विधानार्थी)

किती गडगडाट झाला ढगांचा काल रात्री! (उद्गारार्थी)

उद्गारार्थी वाक्ये अधिक परिणामकारक वाटतात कारण एखाद्या गोष्टीतील आधिक्य, परिमाण, मोठी संख्या, विपुलता परिणामकारकतेने व्यक्त केलेली असते. विधानार्थी वाक्यात कोणत्या गोष्टीची विपुलता स्पष्ट करायची आहे ते स्पष्ट करावे. त्यासाठी खूप, प्रचंड, भरपूर यांसारखे शब्द वापरले जातात.

(इ) आज्ञार्थी व विधानार्थी वाक्यांचे परस्पर रूपांतर

उदा., (१) तू नियमित व्यायाम कर. (आज्ञार्थी)

तू नियमित व्यायाम करावास. (विधानार्थी)

(२) ज्ञान संपादनासाठी भरपूर वाचन करावे. (विधानार्थी)

ज्ञान संपादनासाठी भरपूर वाचन करा. (आज्ञार्थी)

आज्ञार्थी वाक्यात आज्ञा अभिप्रेत असते. विधानार्थी वाक्यात सरळ विधान अभिप्रेत असते. या वाक्यांचे परस्पर रूपांतर करताना भावार्थ लक्षात घ्यावा.

(ई) होकारार्थी व नकारार्थी वाक्यांचे परस्पर रूपांतर

(१) त्याच्यासाठी हजार रुपये ही देखील मोठी रक्कम आहे. (होकारार्थी)

त्याच्यासाठी हजार रुपये ही काही लहान रक्कम नाही. (नकारार्थी)

(२) ही काही वाईट कल्पना नाही. (नकारार्थी)

ही कल्पना चांगली आहे. (होकारार्थी)

वरील उदाहरणांमध्ये 'मोठी' विरुद्ध 'लहान' आणि 'वाईट' विरुद्ध 'चांगली' असे विरुद्धार्थी शब्द वापरल्यामुळे वाक्याचा मूळ अर्थ बदलत नाही.

(१) खालील तक्ता पूर्ण करा.

वाक्य	वाक्यप्रकार	करावयाचा बदल
(१) दिलेल्या सूचनांचे पालन करा.	विधानार्थी करा.
(२) बापरे! किती वेगाने वाहने चालवतात ही तरुण मुले!	विधानार्थी-नकारार्थी करा.
(३) स्वयंशिस्त ही खरी शिस्त नाही का?	विधानार्थी-होकारार्थी करा.
(४) मोबाईलचा अतिवापर योग्य नाही.	आज्ञार्थी करा.
(५) खऱ्या समाजसेवकाला लोकनिंदेची भीती नसते.	प्रश्नार्थक करा.
(६) विद्यार्थ्यांनी संदर्भग्रंथांचे वाचन करावे.	आज्ञार्थी करा.

(२) कंसातील सूचनेप्रमाणे वाक्यरूपांतर करा.

(१) सकाळी फिरणे आरोग्यास हितकारक आहे. (नकारार्थी करा.)

(२) तुम्ही काम अचूक करा. (विधानार्थी करा.)

(३) किती सुंदर आहे ही पाषाणमूर्ती! (विधानार्थी करा.)

(४) पांढरा रंग सर्वाना आवडतो. (प्रश्नार्थी करा.)

(५) चैनीच्या वस्तू महाग असतात. (नकारार्थी करा.)

(६) तुझ्या भेटीने खूप आनंद झाला. (उद्गारार्थी करा.)

(७) अबब! काय हा चमत्कार! (विधानार्थी करा.)

(८) तुम्ही कोणाशीच वाईट बोलू नका. (होकारार्थी करा.)

(९) निरोगी राहावे असे कोणाला वाटत नाही? (विधानार्थी करा.)

(१०) दवाखान्यात मोठ्या आवाजात बोलू नये. (होकारार्थी करा.)

समास

- खालील वाक्ये वाचून त्यातील अधोरेखित शब्दांची वैशिष्ट्ये लक्षात घ्या.

- (१) सैनिक सीमेवर पहारा करताना प्रतिक्षण सतर्क असतात.
- (२) त्याने आपले तन मन धन राष्ट्रार्पण केले.
- (३) सदसद्विवेकबुद्धी असणारी व्यक्ती योग्यायोग्यतेचा विचार करतेच.
- (४) लंबोदराला मोदक प्रिय आहेत.

- कृती- (१) अधोरेखित शब्दांमध्ये दडलेले दोन शब्द ओळखून चौकटी पूर्ण करा.

(अ) प्रतिक्षण -	<input type="text"/>	<input type="text"/>
(आ) राष्ट्रार्पण-	<input type="text"/>	<input type="text"/>
(इ) योग्यायोग्य-	<input type="text"/>	<input type="text"/>
(ई) लंबोदर-	<input type="text"/>	<input type="text"/>

वरील उदाहरणांवरून असे लक्षात येते, की वरील प्रत्येक शब्दात दोन वेगळे शब्द आहेत. बोलताना आपण त्या दोन शब्दांशी संबंधित विभक्ती प्रत्यय, तसेच इतर शब्द गाळून वरीलप्रमाणे एक शब्द तयार करतो. उदा., 'प्रतिक्षण' हा शब्द प्रत्येक क्षणाला या दोन शब्दांसाठी वापरतो. शब्दांच्या अशा एकत्रीकरणाला 'समास' असे म्हणतात. अशा प्रकारच्या एकत्रीकरणाने जो शब्द तयार होतो त्याला 'सामासिक शब्द' म्हणतात. सामासिक शब्द कोणत्या शब्दांपासून तयार झाला हे स्पष्ट करण्यासाठी आपण त्याची फोड करून दाखवतो. या फोड करून दाखवण्याच्या पद्धतीला 'सामासिक शब्दाचा विग्रह' असे म्हणतात.

उदा.,

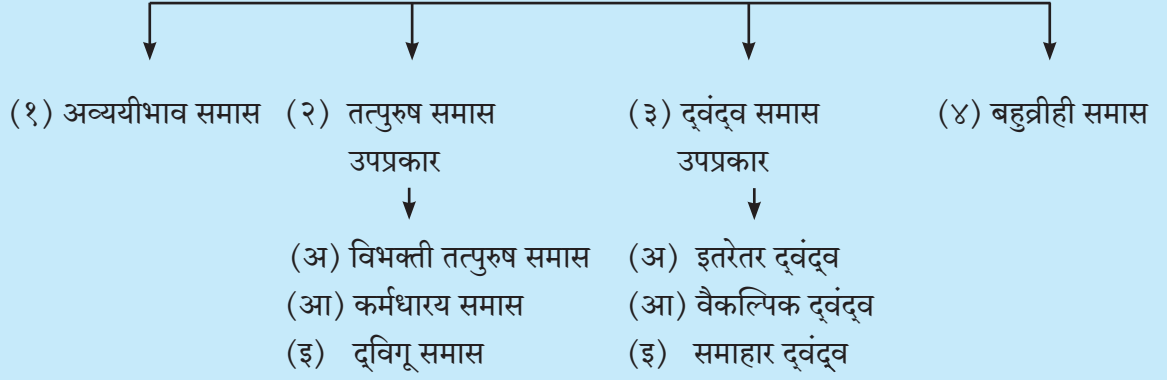
सामासिक शब्द	विग्रह
(१) ज्ञानामृत	ज्ञानरूपी अमृत/ज्ञान हेच अमृत
(२) घरोघर	प्रत्येक घरी
(३) अहोरात्र	अह (दिवस) आणि रात्र
(४) जितेंद्रिय	जिंकली आहेत इंद्रिये ज्याने असा तो

समासात कमीत कमी दोन शब्द असावे लागतात. त्या प्रत्येक शब्दाला 'पद' असे म्हणतात. त्या दोन पदांपैकी कोणत्या पदाला प्राधान्य आहे, यावरून समासाचे चार प्रकार पडतात.

पद प्राधान्य	समासाचे नाव	उदाहरणे
(१) पहिले पद प्रधान	अव्ययीभाव समास	प्रतिदिन, दिवसेंदिवस
(२) दुसरे पद प्रधान	तत्पुरुष समास	सूर्योदय, अनपेक्षित
(३) दोन्ही पदे प्रधान	द्वंद्व समास	खरेखोटे, भाजीपाला
(४) दोन्ही पदांतून तिसऱ्याच पदाचा बोध होतो.	बहुव्रीही समास	अथांग, सनाथ

या इयत्तेत आपण समासाच्या चार मुख्य प्रकारांचा आणि त्यांतील दोन समासांच्या उपप्रकारांचा अभ्यास करणार आहोत.

समासाचे प्रकार

(१) अव्ययीभाव समास-

कृती- खालील वाक्यांतील सामासिक शब्द ओळखून अधोरेखित करा.

- (१) वैभव वर्गातील कोणत्याही तासाला गैरहजर राहत नाही.
- (२) नागरिकांनी गरजू विद्यार्थ्यांना यथाशक्ती मदत केली.
- (३) रस्त्याने चालताना जाहिरातींचे फलक सध्या पावलोपावली दिसतात.

तुम्ही अधोरेखित केलेल्या सामासिक शब्दांची वैशिष्ट्ये म्हणजे-

अधोरेखित केलेल्या शब्दांत-

- (१) सामासिक शब्दातील दोन पदांपैकी पहिले पद प्रधान (महत्त्वाचे) असून ते बहुधा अव्यय आहे. उदा., गैर, यथा (आ, यथा, प्रति वगैरे उपसर्गांना संस्कृतमध्ये अव्यय म्हणतात.)
- (२) संपूर्ण सामासिक शब्द वाक्यात क्रियाविशेषणाचे काम करतो.
- (३) 'पावलोपावली' या शब्दात अव्यय दिसत नसले, तरी त्याचा विग्रह अव्ययासह केला जातो. म्हणून या शब्दाचा समावेश 'अव्ययीभाव' समासात होतो. उदा., पावलोपावली-प्रत्येक पावलावर

यावरून असे लक्षात येते, की जेव्हा समासातील पहिले पद बहुधा अव्यय असून ते महत्त्वाचे असते व या सामासिक शब्दाचा वापर वाक्यात क्रियाविशेषणासारखा केलेला असतो, तेव्हा 'अव्ययीभाव समास' होतो.

● **कृती-** खालील तक्ता पूर्ण करा.

अ. क्र.	सामासिक शब्द	विग्रह
(१)	जन्मापासून
(२)	प्रतिदिन
(३)	कंठापर्यंत
(४)	व्यक्तिगणिक
(५)	प्रत्येक दारी

(२) तत्पुरुष समास-

- कृती- खालील वाक्यांतील सामासिक शब्द ओळखून अधोरेखित करा.

- (१) मेट्रो रेल्वेचा लोकार्पण सोहळा थाटामाटात पार पडला.
- (२) सुप्रभाती तलावात नीलकमल उमललेले दिसले.
- (३) शिक्षण प्रक्रियेत पालक, शिक्षक आणि विद्यार्थी हा आदर्श त्रिकोण असतो.

तुम्ही अधोरेखित केलेल्या लोकार्पण, सुप्रभाती, नीलकमल व त्रिकोण या सामासिक शब्दांची वैशिष्ट्ये म्हणजे-

- (१) या सामासिक शब्दात दुसरे पद महत्त्वाचे आहे.
- (२) सामासिक शब्दाचा विग्रह करताना अर्थाच्या दृष्टीने गाळलेले शब्द किंवा विभक्ती प्रत्यय योजावे लागतात.

- कृती- खालील तक्ता पूर्ण करा.

अ. क्र.	समासाचा विग्रह	सामासिक शब्द
(१)	राजाची आज्ञा
(२)	आठ अंगांचा समूह
(३)	उत्तम असा पुरुष

यावरून असे लक्षात येते, की ज्या समासातील दुसरे पद महत्त्वाचे असते व अर्थाच्या दृष्टीने गाळलेला शब्द किंवा विभक्तिप्रत्यय विग्रह करताना घालावा लागतो. त्यास 'तत्पुरुष समास' असे म्हणतात.

तत्पुरुष समासाच्या तीन उपप्रकारांचा या इयत्तेत अभ्यास करूया.

(अ) विभक्ती तत्पुरुष समास

- कृती- पुढील उदाहरणांचा अभ्यास करून तक्ता पूर्ण करा.

अ. क्र.	सामासिक शब्द	विग्रह	विभक्ती प्रत्यय किंवा विभक्तिदर्शक अव्यय
(१)	लोकप्रिय	लोकांना प्रिय
(२)	कष्टसाध्य	कष्टाने साध्य
(३)	चोरभय	चोरापासून भय
(४)	घरमालक	घराचा मालक
(५)	नाट्यगृह	नाट्यासाठी गृह
(६)	वनभोजन	वनातील भोजन

● लक्षात ठेवा- सामासिक शब्दांचा विग्रह करताना नामांना विभक्ती प्रत्ययांऐवजी काही काही वेळा काही शब्दयोगी अव्यये वापरली जातात. ती अव्यये त्या त्या विभक्तीचे कार्य करतात. उदा., चतुर्थी- करिता, प्रीत्यर्थ, साठी, पंचमी-पासून, पेक्षा.

विभक्ती तत्पुरुष समासाची वैशिष्ट्ये-

- (१) सामासिक शब्दातील पहिले पद नाम किंवा विशेषण असते.

- (२) सामासिक शब्दाचा विग्रह करताना पहिल्या पदाला प्रथमा व संबोधन सोडून अन्य विभक्तीचे प्रत्यय किंवा त्याच अर्थाची शब्दयोगी अव्यये वापरली जातात. ज्या तत्पुरुष समासात कोणत्यातरी विभक्ती प्रत्ययाचा किंवा त्या विभक्तीचा अर्थ व्यक्त करणाऱ्या शब्दयोगी अव्ययाचा लोप करून दोन्ही पदे जोडली जातात त्यास 'विभक्ती तत्पुरुष समास' म्हणतात.

(आ) कर्मधारय समास-

- कृती- पुढील वाक्ये अभ्यासून तक्ता पूर्ण करा.

- (१) गुप्तहेर वेशांतर करून खऱ्या माहितीचा शोध घेतात.
- (२) अतिवृष्टीमुळे ओला दुष्काळ पडला.
- (३) काही माणसे केलेल्या कामाचे मानधन घेणे टाळतात.
- (४) निळासावळा झरा वाहतो बेटाबेटांतुन.

अ. क्र.	सामासिक शब्द	विग्रह
(१)	अन्य असा वेश
(२)	दुष्काळ
(३)	मान हेच धन
(४)	निळा सावळा असा

कर्मधारय समासाची वैशिष्ट्ये म्हणजे-

- (१) दोन्ही पदे एकाच विभक्तीत (प्रथमा) असतात. उदा., मुखचंद्रमा
- (२) कधी पूर्व पद (पहिले पद) विशेषण असते. उदा., कृष्णविवर
- (३) कधी उत्तर पद (दुसरे पद) विशेषण असते. उदा., घननीळ
- (४) कधी दोन्ही पदे विशेषणे असतात. उदा., श्यामसुंदर
- (५) कधी पहिले पद उपमान तर कधी दुसरे पद उपमान असते. उदा., कमलनयन, नरसिंह
- (६) कधी दोन्ही पदे एकरूप असतात. उदा., विद्याधन

ज्या समासातील दोन्ही पदे एकाच विभक्तीत म्हणजे सामान्यतः प्रथमा विभक्तीत असतात त्या समासाला 'कर्मधारय समास' असे म्हणतात.

(इ) द्विविगु समास-

- कृती- खालील वाक्यांतील सामासिक शब्द ओळखून दिलेला तक्ता पूर्ण करा.

- (१) सूर्याच्या सोनेरी किरणांनी दशदिशा उजळून निघाल्यात.
- (२) नवरात्रात ठिकठिकाणी गरबा नृत्याचे कार्यक्रम चालतात.
- (३) सुरेखाला वन्यजीव सप्ताहानिमित्त झालेल्या वक्तृत्व स्पर्धेत प्रथम क्रमांक प्राप्त झाला.

अ. क्र.	सामासिक शब्द	विग्रह
(१)	दहा दिशांचा समूह
(२)	नवरात्र
(३)	सात अहांचा (दिवसांचा) समूह

द्विगु समासाची वैशिष्ट्ये म्हणजे-

- (१) द्विगु समासात पूर्वपद संख्याविशेषण असते.
- (२) हा समास नेहमी एकवचनात असतो, कारण त्यातील सामासिक शब्दावरून एका समुच्चयाचा बोध होतो.

ज्या तत्पुरुष समासातील पहिले पद संख्याविशेषण असते व त्या सामासिक शब्दावरून एका समुच्चयाचा बोध होतो, तेव्हा त्यास 'द्विगु समास' असे म्हणतात.

- **कृती-** तत्पुरुष समासाचे प्रकार ओळखून खालील तक्ता पूर्ण करा.

अ. क्र.	सामासिक शब्द	समासाचा विग्रह	समासाचे नाव
(१)	सहा मासांचा (महिऱ्यांचा) समूह
(२)	ग्रंथालय
(३)	कर्मधारय
(४)	त्रिदल
(५)	बालकांसाठीचे मंदिर
(६)	नरश्रेष्ठ
(७)	विभक्ती तत्पुरुष

(३) द्वंद्व समास-

खालील उदाहरणांतील सामासिक शब्द ओळखून अधोरेखित करा.

- (१) पतिपत्नी ही संसाररथाची दोन महत्त्वाची चाके आहेत.
- (२) योग्य पुरावा उपलब्ध झाला, की खरेखोटे कळतेच.
- (३) स्नेहमेळाव्यात मित्रमैत्रिणींच्या गप्पागोष्टी रंगात आल्या.

- **कृती-** खालील तक्ता पूर्ण करा.

अ. क्र.	सामासिक शब्द	विग्रह
(१)	पती आणि पत्नी
(२)
(३)	गप्पागोष्टी

यावरून असे लक्षात येते, की ज्या समासाची दोन्ही पदे अर्थदृष्ट्या प्रधान म्हणजे समान दर्जाची असतात त्याला 'द्वंद्व समास' असे म्हणतात.

सामासिक शब्दाचा विग्रह करण्याच्या पद्धतीवरून या समासाचे तीन प्रकार पडतात.

द्वंद्व समास

<p>(अ) इतरेतर द्वंद्व समास
वैशिष्ट्ये</p> <p>(१) अर्थासाठी दोन्ही पदांची अपेक्षा असते.</p> <p>(२) या समासाचा विग्रह करताना 'आणि', 'व' यांपैकी एक समुच्चयबोधक उभयान्वयी अव्यय वापरावे लागते.
उदा., विटीदांडू-विटी आणि दांडू</p> | <p>(आ) वैकल्पिक द्वंद्व समास
वैशिष्ट्ये</p> <p>(१) दोन्ही प्रधान पदांपैकी एकाचीच अपेक्षा असते.</p> <p>(२) समासाचा विग्रह करताना 'किंवा', 'अथवा', 'वा' यांपैकी एक विकल्पबोधक उभयान्वयी अव्यय वापरावे लागते.
उदा., खरेखोटे- खरे किंवा खोटे</p> | <p>(इ) समाहार द्वंद्व समास
वैशिष्ट्ये</p> <p>(१) समासातील पदांचा विग्रह करताना त्यातील मूळ पदांच्या बरोबर त्याच जातीच्या इतर पदार्थांचा, वस्तूंचा समावेश केलेला असतो.</p> <p>(२) समासात आलेल्या आणि त्याच जातीच्या इतर वस्तूंच्या समुदायाला महत्त्व असते, म्हणून हा समास एकवचनी असतो.
उदा., अंथरूणपांघरूण-
अंथरण्यासाठी व पांघरण्यासाठी लागणाऱ्या वस्तू व इतर वस्तू</p> |
|--|--|---|

- कृती- खालील तक्ता पूर्ण करा.

अ. क्र.	सामासिक शब्द	समासाचा विग्रह	समासाचे नाव
(१)	माय आणि लेकरे
(२)	इष्टानिष्ट
(३)	समाहार द्वंद्व
(४)	लहान किंवा मोठे
(५)	घरदार
(६)	इतरेतर द्वंद्व
(७)	भलेबुरे
(८)	कुलूपकिल्ली

(४) बहुव्रीही समास-

खालील उदाहरणे अभ्यासा व त्यातील सामासिक शब्द अधोरेखित करा.

- (१) कृष्णा हा माझा सहाध्यायी आहे.
- (२) काल रात्री आमच्या परिसरात नीरव शांतता होती.
- (३) रावणाला दशमुख असेही संबोधले जाते.

बहुव्रीही समासाची वैशिष्ट्ये म्हणजे-

(१) दोन्हीही पदे महत्त्वाची नसून या दोन्ही पदांशिवाय तिसऱ्याच एका पदाचा बोध होतो.

(२) हा सामासिक शब्द त्या तिसऱ्या पदाचे विशेषण असतो.

(३) या सामासिक शब्दाचा विग्रह करताना गाळलेली पदे योजावी लागतात.

उदा., (१) निष्कलंक- नाही कलंक ज्याला अशी ती. (व्यक्ती)

(२) नीलकंठ- निळा आहे कंठ ज्याचा असा तो. (शंकर)

ज्या सामासिक शब्दातील दोन्ही पदे महत्त्वाची नसून या दोन पदांशिवाय तिसऱ्याच एका पदाचा बोध होतो व दिलेला सामासिक शब्द त्या तिसऱ्या पदाचे विशेषण असते तेव्हा 'बहुव्रीही समास' होतो.

- कृती- खालील तक्ता पूर्ण करा.

अ. क्र.	सामासिक शब्द	विग्रह
(१)	निघून गेले आहेत प्राण ज्याचे असा तो
(२)	नीरस
(३)	प्रमाणासह आहे जे ते
(४)	गोपाल
(५)	माशासारखे आहेत डोळे जिचे अशी ती
(६)	षडानन

प्रयोग

● उदाहरण वाचा. कृती करा.

विद्यार्थी पाठ्यपुस्तक आवडीने वाचतो.

(१) वाक्यातील क्रियापदातील धातू

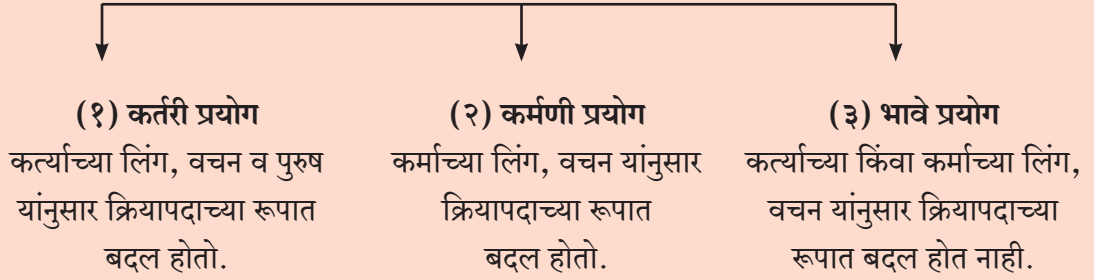
(२) पाठ्यपुस्तक आवडीने वाचणारा तो कोण ?

(३) वाचले जाणारे ते काय ?

(४) वरील वाक्यातील क्रिया कोणती ?

लक्षात ठेवा- वाक्यात कर्त्याला किंवा कर्माला प्राधान्य दिल्यामुळे क्रियापदाचे रूप त्यांच्याप्रमाणे बदलत असते. वाक्यातील कर्ता \longleftrightarrow क्रियापद, कर्म \longleftrightarrow क्रियापद या संबंधाला 'प्रयोग' असे म्हणतात.

प्रयोगाचे मुख्य तीन प्रकार आहेत.

(१) कर्तरी प्रयोग-

खालील उदाहरणे वाचून कृती करा.

(१) (अ) समीर चित्र रंगवतो.

(आ) स्वाती चित्र रंगवते.

} दुसऱ्या वाक्यात क्रियापद बदलण्याचे कारण
.....

(२) (अ) मुलगी सूचनाफलक वाचते.

(आ) मुली सूचनाफलक वाचतात.

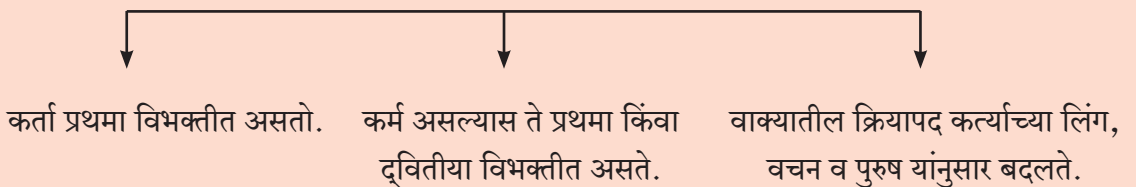
} दुसऱ्या वाक्यात क्रियापद बदलण्याचे कारण
.....

(३) (अ) आम्ही शाळेत जातो.

(आ) त्या शाळेत जातात.

} दुसऱ्या वाक्यात क्रियापद बदलण्याचे कारण
.....

कर्तरी प्रयोगाची वैशिष्ट्ये

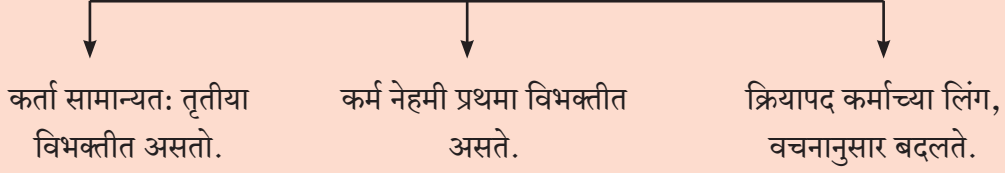
जेव्हा वाक्यातील क्रियापद हे कर्त्याचे लिंग, वचन व पुरुष याप्रमाणे बदलते तेव्हा तो 'कर्तरी' प्रयोग असतो.

(२) कर्मणी प्रयोग-

खालील उदाहरणे वाचून कृती करा.

- (१) (अ) केशवने सदरा खरेदी केला. } दुसऱ्या वाक्यात क्रियापद बदलण्याचे कारण
(आ) केशवने विजार खरेदी केली. }
- (२) (अ) कमलने बक्षीस मिळवले. } दुसऱ्या वाक्यात क्रियापद बदलण्याचे कारण
(आ) कमलने बक्षीसे मिळवली. }

कर्मणी प्रयोगाची वैशिष्ट्ये

जेव्हा वाक्यातील क्रियापद हे कर्माच्या लिंग, वचनाप्रमाणे बदलते तेव्हा तो 'कर्मणी' प्रयोग असतो.

(३) भावे प्रयोग-

खालील वाक्यांत 'रोखणे' क्रियापदाचे योग्य रूप लिहा.

- (१) सैनिकाने शत्रूला सीमेवर
(२) सैनिकांनी शत्रूला सीमेवर
(३) सैनिकांनी शत्रूंना सीमेवर

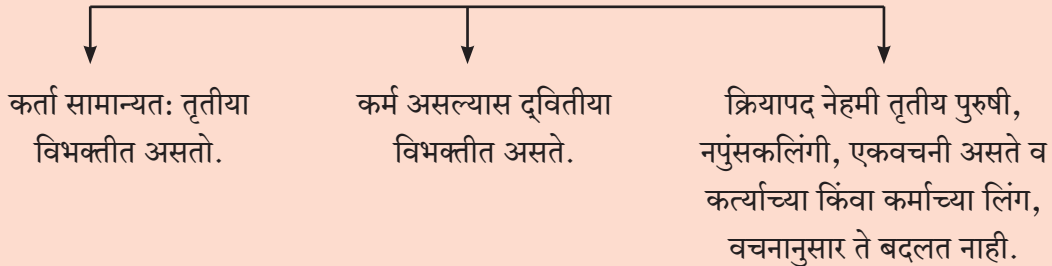
खालील वाक्यांत 'बांधणे' या क्रियापदाचे योग्य रूप लिहा.

- (१) श्रीधरपंतांनी बैलांना
(२) सुमित्राबाईंनी गाईला
(३) त्याने गोऱ्याला
(४) त्यांनी शेळ्यांना

वरील वाक्यांचे निरीक्षण केल्यानंतर असे लक्षात येते, की

- (१) कर्त्याचे लिंग, वचन, पुरुष बदलूनही क्रियापदाच्या रूपात बदल होत नाही.
(२) कर्माच्या लिंग, वचनात बदल करूनही क्रियापदाच्या रूपात बदल होत नाही.
(३) वरील वाक्यांतील सर्व क्रियापदे तृतीय पुरुषी, नपुंसकलिंगी व एकवचनी आहेत.

भावे प्रयोगाची वैशिष्ट्ये

जेव्हा क्रियापदाचे रूप कर्त्याच्या किंवा कर्माच्या लिंग, वचनाप्रमाणे बदलत नसून ते नेहमी तृतीयपुरुषी, नपुंसकलिंगी व एकवचनी असून स्वतंत्र असते, तेव्हा तो 'भावे' प्रयोग असतो.

(१) खालील वाक्यांतील प्रयोग ओळखा.

- (१) मुख्याध्यापकांनी इयत्ता दहावीच्या गुणवंत विद्यार्थ्यांना बोलावले.
- (२) कप्तानाने सैनिकांना सूचना दिली.
- (३) मुले प्रदर्शनातील चित्रे पाहतात.
- (४) तबेल्यातून ब्रात्य घोडा अचानक पसार झाला.
- (५) मावळ्यांनी शत्रूस युद्धभूमीवर घेरले.
- (६) राजाला नवीन कंठहार शोभतो.
- (७) शेतकऱ्याने फुलांची रोपे लावली.
- (८) आकाशात ढग जमल्यामुळे आज लवकर सांजावले.
- (९) युवादिनी वक्त्याने प्रेरणादायी भाषण दिले.
- (१०) आपली पाठ्यपुस्तके संस्कारांच्या खाणी असतात.

(२) सूचनेनुसार सोडवा

(अ) कर्तरी प्रयोग असलेल्या वाक्यासमोर ✓ अशी खूण करा.

- (१) गुराख्याने गुरांना विहिरीपासून दूर नेले.
- (२) सकाळी तो सरावासाठी मैदानावर गेला.
- (३) विद्यार्थ्यांनी कार्यक्रमाच्या सुरुवातीला स्वागतगीत गायले.

(आ) कर्मणी प्रयोग असलेल्या वाक्यासमोर ✓ अशी खूण करा.

- (१) सुजाण नागरिक परिसर स्वच्छ ठेवतात.
- (२) शिक्षकाने विद्यार्थ्यांस शिकवले.
- (३) भारतीय संघाने विश्वचषक स्पर्धा जिंकली.

(इ) भावे प्रयोग असलेल्या वाक्यासमोर ✓ अशी खूण करा.

- (१) आज लवकर सांजावले.
- (२) त्याने कपाटात पुस्तक ठेवले.
- (३) आम्ही अनेक किल्ले पाहिले.

अलंकार

आपण जेव्हा कथा, कादंबरी, कविता, नाटक वगैरे साहित्य वाचतो तेव्हा दैनंदिन जीवनातील भाषेपेक्षा थोडी वेगळी भाषा आपल्याला वाचायला मिळते. आपल्याला साहित्य वाचनाचा आनंद मिळवून देण्यात यांतील भाषेचा मोठा वाटा असतो. दैनंदिन व्यवहारातील भाषेपेक्षा साहित्याची भाषा ज्या घटकांमुळे वेगळी ठरते, त्यातील एक घटक म्हणजे 'अलंकार' होय.

अलंकाराचे 'शब्दालंकार' आणि 'अर्थालंकार' हे दोन प्रकार आहेत. त्यांपैकी यमक, अनुप्रास, श्लेष हे शब्दालंकार आणि उपमा, उत्प्रेक्षा, रूपक, व्यतिरेक, दृष्टान्त, चेतनगुणोक्ती हे अर्थालंकार आपण अभ्यासले आहेत. या इयत्तेत आपण अनन्वय, अपन्हुती, अतिशयोक्ती व अर्थान्तरन्यास हे अर्थालंकार अभ्यासणार आहोत.

(१) अनन्वय -

खालील उदाहरणांचे निरीक्षण करा व कृती सोडवा.

(१) आहे ताजमहाल एक जगती तो तोच त्याच्यापरी

(२) ह्या आंब्यासारखा गोड आंबा हाच.

(अ) वरील दोन्ही उदाहरणांतील उपमेये- ,

(आ) वरील दोन्ही उदाहरणांतील उपमाने- ,

निरीक्षण केल्यानंतर वरील उदाहरणांत उपमेय व उपमान एकच आहेत, असे लक्षात येते.

अनन्वय अलंकाराची वैशिष्ट्ये

(१) उपमेय एखाद्या गुणाच्या बाबतीत अद्वितीय असते.

(२) उपमेयाला योग्य असे उपमान मिळू शकत नाही म्हणून उपमेयाला उपमेयाचीच उपमा द्यावी लागते.

इतर अनेक अलंकारांमध्ये एखाद्या वस्तूची तुलना दुसऱ्या समान वस्तूशी करून आपण वर्णन करतो; पण कधी कधी उपमेय हे एखाद्या गुणाच्या बाबतीत इतके अद्वितीय असते, की त्याला योग्य असे उपमानच मिळत नाही. अशावेळी उपमेय हे उपमेयासारखेच आहे असे सांगितले जाते. या ठिकाणी 'अनन्वय' अलंकार होतो.

उपमेयाला दुसऱ्या कशाचीच उपमा देता येत नसेल म्हणजेच जेव्हा उपमेयाला उपमेयाचीच उपमा दिली जाते तेव्हा 'अनन्वय' अलंकार होतो.

(अन्वय म्हणजे संबंध. अनन्वय म्हणजे तुल्य अन्वय (संबंध) मिळत नाही असा- अतुलनीय)

उदा., अर्जुनाचे वर्णन करताना कवी मोरोपंत म्हणतात-

झाले बहु, होतिल बहु, आहेतहि बहु, परंतु यासम हा ।

'अर्जुनासारखा पराक्रमी अर्जुनच', हे स्पष्ट करण्यासाठी प्रस्तुत ओळी आलेल्या आहेत. 'अर्जुन' हेच उपमेय व उपमान आहे.

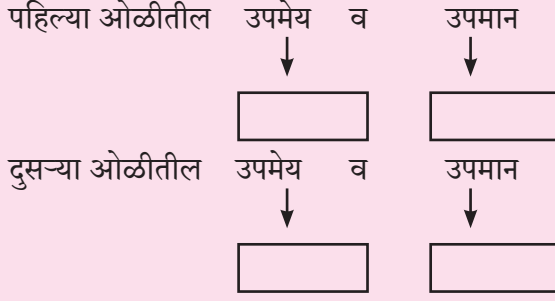
(२) अपन्हुती-

खालील उदाहरणांचे निरीक्षण करा व कृती सोडवा.

उदा., न हे नयन, पाकळ्या उमलल्या सरोजांतील ।

न हे वदन, चंद्रमा शरदिचा गमे केवळ ॥

वरील उदाहरणातील-

अपन्हुती अलंकाराची वैशिष्ट्ये

- (१) उपमेयाला लपवले जाते.
- (२) उपमेय असूनही ते उपमेय नाही तर उपमानच आहे असे सांगितले जाते. म्हणजेच-
- (३) उपमेयाचा निषेध केला जातो.
- (४) निषेध दर्शवण्यासाठी न, नव्हे, नोहे, नसे, कसले असे शब्द येतात.

अपन्हुती म्हणजे लपवणे किंवा झाकणे. वरील उदाहरणातील पहिल्या ओळीत 'नयन' हे उपमेय आहे. 'कमळातल्या पाकळ्या' हे उपमान आहे. इथे डोळे हे डोळे नसून त्या कमळाच्या पाकळ्या आहेत, असे सांगताना उपमेयाला लपवून, दूर सारून म्हणजेच उपमेयाचा निषेध करून त्याच्या जागी उपमानाची स्थापना केली आहे. उदाहरणातील दुसऱ्या ओळीत 'वदन' या उपमेयाचा निषेध करून तो 'शरदऋतूतील चंद्र' आहे असे म्हणून उपमानाची स्थापना केली, म्हणून 'अपन्हुती' अलंकार झालेला आहे.

उपमेयाचा निषेध करून उपमेय हे उपमानच आहे, असे जेव्हा सांगितले जाते तेव्हा 'अपन्हुती' अलंकार होतो.

(३) अतिशयोक्ती-

खालील उदाहरणाचे निरीक्षण करा व त्यातील आशयाच्या दृष्टीने असलेली असंभाव्यता अभ्यासा.

उदा., जो अंबरी उफळतां खुर लागलाहे ।

तो चंद्रमा निज तनूवरि डाग लाहे ॥

प्रस्तुत उदाहरणात नलराजाचा घोडा आकाशात इतका उंच उसळला, की त्याचा खूर चंद्राला लागला म्हणून चंद्रावर डाग पडला असे वर्णन केले आहे.

अतिशयोक्ती अलंकाराची वैशिष्ट्ये

- (१) एखाद्या गोष्टीचे, प्रसंगाचे वर्णन केलेले असते.
- (२) ते वर्णन अधिक फुगवून केलेले असते.
- (३) त्यामुळे त्या वर्णनाची असंभाव्यता, कल्पनारंजकता अधिक स्पष्ट होते.

अलंकारांमध्ये प्रत्येक गोष्टीचे वर्णन चमत्कृतिपूर्ण करायचे असल्यामुळे त्यात थोडी अतिशयोक्ती येतेच. उपमा, उत्प्रेक्षा, रूपक, व्यतिरेक या अलंकारात थोडी अतिशयोक्ती असतेच; पण केवळ अतिशयोक्तीच जिथे प्रामुख्याने केलेली असते तिथे 'अतिशयोक्ती' हा स्वतंत्र अलंकार मानला जातो. प्रस्तुत उदाहरणात चंद्राला घोड्याच्या खुराचा डाग लागणे असंभवनिय असले तरी तसे घडल्याचे वर्णन केल्यामुळे इथे 'अतिशयोक्ती' अलंकार झालेला आहे.

कोणतीही कल्पना आहे त्यापेक्षा खूप फुगवून सांगताना त्यातील असंभाव्यता अधिक स्पष्ट करून सांगितलेली असते तेव्हा 'अतिशयोक्ती' हा अलंकार होतो.

उदा., दमडिचं तेल आणलं, सासूबाईचं न्हाणं झालं
मामंजींची दाढी झाली, भावोजीची शेंडी झाली
उरलं तेल झाकून ठेवलं, लांडोरीचा पाय लागला
वेशीपर्यंत ओघळ गेला, त्यात उंट पोहून गेला.

दमडीच्या तेलात कोणकोणत्या गोष्टी उरकल्या हे सांगताना त्या वस्तुस्थितीपेक्षा कितीतरी गोष्टी फुगवून सांगितल्या आहेत.

(४) अर्थान्तरन्यास-

खालील उदाहरणाचे निरीक्षण करा व अभ्यासा.

उदा., तदितर खग भेणे वेगळाले पळाले ।

उपवन-जल-केली जे कराया मिळाले ॥

स्वजन, गवसला जो, त्याजपाशी नसे तो ।

कठीण समय येता कोण कामास येतो ?

नलराजाने हंसाला पकडल्यानंतर बागेत जलक्रीडेसाठी जमलेले इतर सर्व पक्षी घाबरून पळाले. त्याच्याजवळ कोणीच राहिले नाही. एवढी हकीकत सांगून झाल्यावर कवीने त्यावरून एक सामान्य सिद्धान्त सांगितला, की 'कठीण प्रसंगी कोणीच आपल्या उपयोगी पडत नाही.'

अर्थान्तरन्यास अलंकाराची वैशिष्ट्ये

(१) विशेष उदाहरणांवरून एखादा सर्वसामान्य सिद्धान्त सांगितला जातो.

(२) सामान्य विधानाच्या समर्थनार्थ विशेष उदाहरणे दिली जातात.

(३) अर्थान्तर- म्हणजे दुसरा असा अर्थ. न्यास म्हणजे शेजारी ठेवणे.

या अलंकारात एका अर्थाचा समर्थक असा दुसरा अर्थ त्याच्या शेजारी ठेवणे म्हणजेच एक विशिष्ट अर्थ दुसऱ्या व्यापक अर्थाकडे नेऊन ठेवणे, म्हणजे 'अर्थान्तरन्यास' होय.

उदा., होई जरी संतत दुष्टसंग,

न पावती सज्जन सत्त्वभंग;

असोनिया सर्प सदाशरीरीं;

झाला नसे चंदन तो विषारी.

सज्जन सतत जरी दुष्टांच्या संगतीत आले तरी सज्जनांची सात्त्विकता नष्ट होत नाही, हा विशेष सिद्धान्त सांगितल्यानंतर कवी निसर्गातले एक सामान्य उदाहरण देतात. साप चंदनाच्या झाडावर सतत राहतात तरीपण चंदनाचे झाड मात्र विषारी बनत नाही.

कृती

(१) खालील ओळींतील अलंकार ओळखून त्याचे नाव लिहा.

(१) वीर मराठे आले गर्जत !

पर्वत सगळे झाले कंपित !

- (२) सागरासारखा गंभीर सागरच !
- (३) या दानाशी या दानाहुन
अन्य नसे उपमान
- (४) न हा अधर, तोंडले नव्हत दांत हे कीं हिरे ।
- (५) अनंत मरणें अधी मरावीं,
स्वातंत्र्याची आस धरावी,
मारिल मरणचि मरणा भावी,
मग चिरंजीवपण ये बघ तें.
- (६) मुंगी उडाली आकाशी
तिने गिळिले सूर्यासी !
- (७) फूल गळे, फळ गोड जाहलें,
बीज नुरे, डौलांत तरू डुले;
तेज जळे, बघ ज्योत पाजळे;
का मरणिं अमरता ही न खरी ?

(२) खालील तक्ता पूर्ण करा.

अलंकाराची वैशिष्ट्ये	अलंकाराचे नाव
(अ) उपमेयाचा निषेध केला जातो. (आ) उपमेय असूनही ते उपमेय नाही तर उपमानच आहे असे सांगितले जाते.	(१)
(अ) (आ)	(२) अनन्वय
(अ) विशेष उदाहरणांवरून एखादा सर्वसामान्य सिद्धान्त सांगितला जातो. (आ) सामान्य विधानाच्या समर्थनार्थ विशेष उदाहरणे दिली जातात.	(३)
(अ) (आ)	(४) अतिशयोक्ती

(३) खालील कृती करा.

(१) कर्णासारखा दानशूर कर्णच.

वरील वाक्यातील- उपमेय

उपमान

(२) न हे नभोमंडल वारिराशी आकाश

न तारका फेनचि हा तळाशी

पहिल्या ओळीतील- उपमेय

उपमान

दुसऱ्या ओळीतील- उपमेय

उपमान

(४) खालील तक्ता पूर्ण करा.

क्र.	उदाहरण	सामान्य सिद्धान्त	विशेष गोष्टी
(१)	जन पळभर म्हणतिल, 'हाय हाय!' मी जातां राहिल कार्य काय ? सूर्य तळपतिल, चंद्र झळकतिल; तारे अपुला क्रम आचरतिल, असेच वारे पुढे वाहतिल, होईल कांही का अंतराय ?	--	--
(२)	सखेसोयरे डोळे पुसतिल, पुन्हा आपल्या कामिं लागतिल उठतिल, बसतिल, हसुनि खिदळतील मी जातां त्यांचें काय जाय ?	--	--

• निबंधलेखन

◆ प्रास्ताविक

शालेय जीवनात तुम्ही निबंधलेखन केलेले आहे. विविध संस्थांमार्फत आयोजित निबंधलेखनाच्या स्पर्धात तुम्ही सहभागी झालेला आहात आणि होणारही आहात. त्यादृष्टीने तुम्हांला निबंधलेखनाचे स्वरूप, त्यासाठीची पूर्वतयारी आणि प्रत्यक्ष उत्तम निबंधलेखन कसे करावे यासंबंधीची माहिती असणे आवश्यक असते. या सर्वांचा उपयोग स्पर्धा परीक्षांमध्ये निबंध लिहिण्यासाठी तुम्हांला निश्चितच होईल.

◆ निबंधाचे स्वरूप

नीट बांधलेला, नीट गुंफलेला, नीट जुळवलेला असतो तो निबंध. 'विषयाला धरून मनातील विचार आणि भावना यांची सूत्रबद्ध गुंफण करणे' निबंधलेखनात अभिप्रेत असते. निबंधलेखनात आत्माविष्काराला भरपूर वाव असतो. एखाद्या विषयाच्या संदर्भात आपल्याला जे जे म्हणून माहित आहे, जितके जितके म्हणून माहित आहे ते ते सगळेच्या सगळे एकत्र करून केलेले लेखन म्हणजे निबंध नव्हे, तर निबंध म्हणजे सुसंगत आणि योग्य विचारांची, कल्पनांची अर्थपूर्ण गुंफण होय. निबंध म्हणजे एखाद्या विषयासंबंधीचे स्वतःचे विचार सुसूत्र, सुसंबद्ध आणि सुबकतेने मांडून तो विषय ठरावीक मर्यादित लिहून पूर्ण करणे होय.

संस्कृतमध्ये अवघ्या तीनच शब्दांत 'निबंध' या साहित्यप्रकाराचे नेमके वर्णन केले आहे. 'निबध्यते अस्मिन् इति' अर्थात 'जिच्यामध्ये विषय गोवला जातो अशी वाङ्मयीन रचना म्हणजे 'निबंध' होय.'

निबंधात उत्तम विचारांचे, भावनांचे, अनुभवांचे, घटनांचे, व्यक्तिविशेषांचे विवरणात्मक आणि माहितीपूर्ण विवेचन केलेले असते. ती एक मनोवोधक गुंफण असते. विविध विचारांचा ओघवत्या भाषेतील सुबोध आणि कलात्मक आविष्कार म्हणजे निबंध. निबंधात एखाद्या विषयावरील साधक-बाधक माहितीची, विचारांची सूत्रबद्ध आणि सुसंगत मांडणी केलेली असते. निबंध लेखन ही एक कला आहे आणि प्रयत्नांनी ती साध्य होते.

◆ निबंधाचे प्रकार

स्थूलमानाने निबंधांचे प्रकार खालीलप्रमाणे सांगता येतात.

- (१) वर्णनात्मक निबंध (स्थल, ऋतू, निसर्ग, प्रवास, घटना इत्यादींचे वर्णन)
- (२) व्यक्तिचित्रणात्मक निबंध (व्यक्तिवर्णनात्मक, व्यक्तिप्रधान, चरित्रात्मक)
- (३) आत्मवृत्तात्मक निबंध (आत्मकथन, मनोगतप्रधान निबंध)
- (४) कल्पनाप्रधान निबंध (कल्पना फुलवत केलेले लेखन, कल्पनारम्य निबंध)
- (५) वैचारिक निबंध (विचारप्रधान, चिंतनपर, समस्याप्रधान, चर्चात्मक निबंध)

आता आपण निबंध प्रकारांची थोडक्यात माहिती घेऊया.

- (१) **वर्णनात्मक निबंध** – आपण पाहिलेल्या एखाद्या दृश्याचे, वास्तूचे किंवा प्रसंगाचे हुबेहूब शब्दांत रेखाटलेले चित्र वाचकांसमोर उभे करणे म्हणजे वर्णनात्मक निबंध होय. आपण जे पाहिले, अनुभवले त्याचे शैलीदार वर्णन अशा प्रकारच्या निबंधात अपेक्षित असते. एखादे दृश्य, सहल, घटना, सण, ऋतू, प्रवास, स्थळ यांचे खरे तर शब्दचित्रच रेखाटायचे असते. लेखन करताना त्यात लालित्य आणि कलात्मकता असावी लागते. निबंधलेखकाकडे कॅमेऱ्यासारखी तीक्ष्ण नजर असेल तर तो तपशिलाने निरीक्षण करू शकतो. सूक्ष्म निरीक्षण हे वर्णनात्मक निबंधाचे शक्तिस्थान असते. वर्णनाला भाषिक अलंकारांचे पाठबळ तर असतेच शिवाय भाषा ओघवतीही असते. त्यामध्ये भावनांचे, कल्पनांचे,

विचारांचे गहिरे रंग भरणेही तितकेच महत्त्वाचे असते. अधूनमधून भाषिक सौंदर्यकणांची उधळण हवीच. थोडक्यात, वर्णनात्मक निबंधात भाषेचे महत्त्व अनन्यसाधारण असते.

नमुना विषय- आमची अविस्मरणीय सहल, वसंत ऋतू, मी पाहिलेला क्रिकेट सामना.

- (२) **व्यक्तिचित्रणात्मक निबंध** - 'व्यक्तीचे शब्दचित्रण करणारा निबंध' म्हणजे व्यक्तिचित्रणात्मक निबंध होय. आता ही 'व्यक्ती' कोण असते? तर कुणीही असू शकते. अगदी आई, वडील, काका, फेरीवाला, पेपरवाला, पोस्टमन, भाजी-विक्रेती, शेतमजूर, शिक्षक, डॉक्टर, लोकप्रतिनिधी, पोलीस अधिकारी, कलावंत... अशी कुणीही. अट फक्त एकच, नेमक्या शब्दांच्या माध्यमातून त्या व्यक्तीचे हुबेहूब, चित्तवेधक, कलात्मक शब्दचित्र उभे करता आले पाहिजे. व्यक्तिचित्रणात्मक निबंध वाचताना ती व्यक्ती वाचकाच्या डोळ्यांपुढे उभी राहिली पाहिजे. अशा निबंधात त्या व्यक्तीचे संपूर्ण जीवन-चरित्र तपशीलवारपणे लिहिणे अपेक्षित नसते; तथापि त्या व्यक्तीची शरीरयष्टी, सवयी, लकबी, रंगरूप, पेहेराव, स्वभाव, व्यक्तिमत्त्वाची वैशिष्ट्ये यांचे वर्णन करणे आवश्यक असते. व्यक्तिचित्रण म्हणजे केवळ त्या व्यक्तीच्या माहितीचा तपशील नव्हे, तर ते त्या व्यक्तीच्या व्यक्तिमत्त्वाचे, कर्तृत्वाचे सुसंगत आणि लालित्यपूर्ण शब्दचित्र असते. ते वाचून वाचकाला साहित्यिक आनंद आणि प्रेरणा मिळते. 'व्यक्तिचित्रण' मार्मिक शब्दांनी बहरलेले आणि विचारांनी फुललेले असले पाहिजे.

नमुना विषय- माझे आवडते शिक्षक, माझी आई

- (३) **आत्मवृत्तात्मक निबंध** - अशा प्रकारच्या निबंधात जो कोणी आपली कथा लिहित असतो तो आपल्या भावभावनांचे, सुखदुःखांचे, विचारांचे, अनुभवांचे कथन करत असतो. कडू-गोड आठवणींचा तो एक रम्य पट असतो. प्रगतिपुस्तकाचे, उत्तरपत्रिकेचे जसे आत्मकथन असू शकते तसेच एखाद्या पुतळ्याचेही असते. बोलणे, व्यक्त होणे महत्त्वाचे असते. कोण बोलत आहे हे जसे महत्त्वाचे; तसेच ते बोलणे 'आतून' येणेही महत्त्वाचे. त्या 'व्यक्त होण्यात' उमाळा असला पाहिजे. 'काहीतरी' वेगळे सांगण्याची ऊर्मी असली पाहिजे. त्या आत्मकथनाला भावनांचा स्पर्श लाभला पाहिजे. आत्मकथनात्मक निबंधात 'मी' महत्त्वाचा असतो, तो तर हवाच. तरच ते आत्मकथन; पण आत्मकथनात 'मी'पणा नसावा. 'नदीची आत्मकथा' लिहिताना एखादी नदी प्रत्यक्षात समोर अवतीर्ण होऊन तुमच्याशी बोलणार नसते; तिथे ती बोलते आहे अशी कल्पनाच करावी लागते.

'मी रस्ता आहे' असं समजून रस्त्याची कैफियत, त्याचे मनोगत, गाऱ्याणे, अनुभव शब्दबद्ध करणे हे तसे अवघड नाही. मात्र त्यासाठी विषयाशी प्रयत्नपूर्वक एकरूप व्हावे लागते. कल्पना, विचार आणि भावना या तिन्हीची सांगड घालून प्रथमपुरुषी एकवचनी भाषेत, स्वतःविषयी लेखन करणे म्हणजे आत्मवृत्तात्मक निबंध होय. या प्रकारच्या निबंधांना मनोगत, कैफियत, कहाणी, आत्मकथन अशीही नावे योजतात. अशा प्रकारच्या निबंधात ज्याचे 'आत्मकथन' करायचे, त्याच्या अंतरंगात मनाने शिरून आपण त्याची सुख-दुःखे, अनुभव यांच्याशी एकरूप होऊन कथन करायचे असते. या कथनात कल्पनाविलासाला भरपूर वाव असतो. दिलेल्या विषयाच्या अनुषंगाने घडलेल्या प्रसंगांचे संगतवार कथन करण्यापेक्षा काही निवडक प्रसंग चटकदार पद्धतीने लिहिणे परिणामकारक ठरते. आत्मचरित्रात्मक निबंध लिहिताना त्या-त्या व्यक्तीच्या अंतरंगात शिरावे लागते, म्हणजेच 'परकाया प्रवेश' करावा लागतो. तेव्हा आता 'आईस्क्रीमचं मनोगत' कसे लिहाल? जरा विचार करा बरं!

(४) **कल्पनाप्रधान निबंध** – या प्रकारच्या निबंधात कल्पनाविलासाला महत्त्व दिले जाते. सहजसुंदर, वैविध्यपूर्ण आणि नवनवीन कल्पनांच्या उत्तुंग भ्रान्त्यांनी हा निबंधप्रकार नटलेला असतो; परंतु त्याला न्याय देण्यासाठी कल्पना शब्दांत गुंफण्याची चांगली तयारी असावी लागते. ‘मी पक्षी झालो तर...’ हा विषय वाचताक्षणी ‘तोच लिहायचा’ असा मोह विद्यार्थ्यांना होतो; पण पाच-दहा वाक्यांनंतर आगळ्यावेगळ्या कल्पना सुचणे थांबले तर मात्र अडचण होते. ती होऊ नये यासाठी विविध स्वरूपाच्या कल्पना करण्याचा सराव, सवय असावी लागते. कल्पनेच्या दुनियेत रमण्याचा रियाज करावा लागतो. तसा तो फारसा अवघड नसतो. प्रयत्नातून तो साध्य होऊ शकतो.

एका कल्पनेतून दुसरी, दुसरीतून तिसरी, चौथी... अशी एकापेक्षा एक सुंदर सुंदर कल्पनांची साखळी जोडता आली पाहिजे. अनोख्या कल्पनांनी नटलेला निबंध वाचकाला नक्कीच गुंतवून ठेवतो.

नमुना विषय– मी अभिनेता/अभिनेत्री झालो/झाले तर...

(५) **वैचारिक निबंध** – वैचारिक निबंध म्हणजे विचारांवर आधारलेला निबंध होय. एखाद्या विचाराला, समस्येला प्राधान्य देऊन त्यासंबंधीची साधक-बाधक चर्चा करणारा निबंध म्हणजे वैचारिक निबंध होय. उदा., ‘काय श्रेष्ठ? मन का मनगट?’ असा विषय दिला असेल तर ‘मन’ आणि ‘मनगट’ या दोन्ही बाजूंचे गुणदोष, त्यांच्या संदर्भातील अनुकूल-प्रतिकूल मते, त्यांचे खंडन-मंडन, साधक-बाधक चर्चा, एखाद्या विषयासंबंधीचे चिंतन या सर्व गोष्टी वैचारिक निबंधलेखनात असणे अपेक्षित आहे. त्यामुळे निबंध एकांगी होत नाही. तसेच तो पूर्वग्रहदूषितही होणार नाही. अशा प्रकारच्या निबंधाच्या समारोपात निबंधलेखकाने कोणत्याही एका निश्चित निष्कर्षाप्रत पोहोचणे अपेक्षित असते. निबंधाच्या विषयाचा परिपूर्ण विचार कमीत कमी शब्दांत मांडण्याचे कौशल्य अशा प्रकारच्या निबंधात आवश्यक असते. अशा प्रकारच्या निबंधात केवळ गंभीर विषयच हाताळावेत असे नाही. हलकेफुलके विषयही पुरेशा गांभीर्याने हाताळता येतात. त्यासाठी लेखकाला विचारांची पद्धतशीर, तर्कशुद्ध मांडणी करता आली पाहिजे. आपले विचार पटवून देण्यासाठी या निबंधामध्ये दृष्टान्त, दाखले, उदाहरणे देता येतात.

नमुना विषय– मोबाईल शाप की वरदान, पर्यावरणापुढील आव्हाने, देशाच्या प्रगतीमधील महिलांचे योगदान.

◆ निबंधलेखनाची पूर्वतयारी

प्रास्ताविक– निबंधलेखनाची पूर्वतयारी जाणीवपूर्वक करावी लागते. त्यासाठी श्रवण, संभाषण, वाचन, लेखन, निरीक्षण, मनन-चिंतन, शब्दसंपत्ती विकास आणि लेखनसराव यांवर भर दिला पाहिजे.

(१) **श्रवण**– आतापर्यंत तुम्ही ‘श्रवण’ हे भाषिक कौशल्य बऱ्यापैकी आत्मसात केले आहेच. श्रवणातून शब्दसंपत्ती आणि विचारप्रक्रियेचा विकास होतो. त्यामुळे आता हेच कौशल्य आणखी वाढवायचे आहे. त्यासाठी सकस भाषणे, चर्चा ऐका. रेडिओ आणि दूरदर्शनवरील श्राव्य कार्यक्रम ऐका. वक्तृत्वस्पर्धामधील भाषणे ऐका. आंतरजालावर उपलब्ध असलेली उत्तमोत्तम व्याख्याने ऐका. सुंदर, अर्थपूर्ण गाणी ऐका. तुम्ही बहुश्रुत व्हा. अशा श्रवणातून निबंधलेखनास उपयोगी पडेल अशी बरीचशी माहिती तुम्हांला मिळेल.

(२) **संभाषण**– संभाषणातून भाषेच्या उपयोजनाची संधी मिळते. विचाराला चालना मिळते. जेव्हा जेव्हा शक्य होईल तेव्हा तेव्हा वक्तृत्वस्पर्धामध्ये, परिसंवादांमध्ये, चर्चामध्ये सहभागी व्हा. आवडत्या विषयांवर बोला. शिक्षकांशी चर्चा करा. संधी मिळेल तिथे व्यक्त व्हा. त्यामुळे भाषेत सहजता, प्रवाहीपणा येण्यास मदत होईल. तो निबंध लेखनासाठी उपयुक्त ठरेल.

- (३) **वाचन**– भरपूर वाचन करा. दैनिक वृत्तपत्रे, अन्य नियतकालिके, आवडीची पुस्तके वाचत राहा. आंतरजालावरही वाचनीय मजकूर उपलब्ध असतो, तो वाचा. पाठ्यपुस्तकातील गद्य-पद्य पाठांशी मिळतेजुळते लेखन, पूरक वाचन करत राहा. रसिक वाचक व्हा. वाचनाने भाषा विकसित होईल. शब्दसंपत्ती वाढेल. विचारांची मांडणी कळेल. विचाराला चालना मिळेल. सर्जनाची प्रेरणा मिळेल. निबंधलेखनासाठी निवडलेल्या विषयासंबंधाने वाचन करा.
- (४) **लेखन**– तुमच्या श्रवण, संभाषण, वाचन यांमध्ये जे जे तुम्हांला आवडले, सुचले, पटले ते ते लिहून ठेवा. तुमच्या वाचनात, ऐकण्यात जी जी उपयुक्त माहिती येईल ती ती माहिती वहीत तत्परतेने लिहून ठेवा. ही माहिती फावल्या वेळात वाचत राहा. या माहितीचा वापर कोणत्या निबंधात, कसा, किती करता येईल याचा विचार करून ठेवा. आता हे सर्व करण्यासाठी मुद्दाम वेगळा वेळ काढण्याची गरज नाही. येता-जाता, विश्रांतीच्या वेळी, फावल्या, रिकाम्या वेळी तुम्ही हे सर्व करू शकता. हे सर्व सहजपणे, आवडीने करण्याची सवय लावून घ्या. यालाच व्यासंगाची सुरुवात म्हणतात. तो वाढवत न्या. विविध विषयांची सखोल माहिती लिखित स्वरूपात सतत जवळ ठेवणे हे तुमच्या निबंधलेखनाचे बीजभांडवल आहे. लेखनाच्या सरावामुळे विचारांमध्ये नेमकेपणा येऊन शब्दांकनाचा सराव होतो.
- (५) **निरीक्षण**– आपल्याभोवती घडणाऱ्या घटनांचे बारकाईने निरीक्षण करा. एखादे प्रदर्शन, मंडई, रेल्वेस्टेशन, ग्रंथालय, उपाहारगृह, बाजार, मेळावे, सभा, संमेलने अशा ठिकाणी कोणकोणत्या घडामोडी घडत असतात, तिथली माणसे, त्यांचे संवाद, त्यांचा पेहराव, हालचाली इत्यादी सहजपणे बघत राहा. निसर्गाचे, पशुपक्ष्यांचे, क्रिकेट मॅचचे, रहदारीचे निरीक्षण करा. हे सर्व येता-जाता होऊ शकते. या निरीक्षणांमधून तुम्हांला साध्या साध्या गोष्टींमध्येही मोठा आशय गवसेल; जो निबंधलेखनाला उपयोगी पडू शकतो. विशेषतः वर्णनात्मक निबंधात हे निरीक्षण तुम्हांला खूपच उपयोगी पडेल.
- (६) **शब्दसंपत्ती विकास**– शब्दांचे माहात्म्य संतश्रेष्ठ ज्ञानेश्वरांनी पुढील ओवीत असे सांगितले आहे.

जैसे बिंब तरी बचके एवढे । परि प्रकाशा त्रैलोक्य थोकडे ।

शब्दांची व्याप्ति तेणें पाडें । अनुभवावी ॥

– ‘श्रीज्ञानेश्वरी’, अध्याय ४ था, ओवी क्र. २१५

‘जसे सूर्यबिंब दिसायला तळहाताएवढेच दिसते; पण त्रिभुवने उणी पडावीत इतका त्याचा प्रकाश असतो! अगदी त्याचप्रमाणे शब्दांचे व्यापकपणही तुमच्या अनुभवास येईल.’

उत्तम निबंधलेखनासाठी शब्दनिवडीचे महत्त्व सर्वांत जास्त असते, म्हणून तुम्ही शब्दांची संपत्ती मिळवा, वाढवा. शब्दश्रीमंत व्हा. या शब्दश्रीमंतीचा अचूक, नेमका, योग्य आणि परिणामकारक वापर केव्हा आणि कसा करायचा याचे कौशल्य आत्मसात करा. समानार्थी शब्द, विरुद्धार्थी शब्द, एका शब्दाबद्दल अनेक शब्द, अनेक शब्दांबद्दल एक शब्द, तत्सम शब्द, सुंदर वचने, वाक्प्रचार, म्हणी, काव्यपंक्ती, संस्मरणीय अवतरणे, आलंकारिक वाक्ये, छोटेसे चुटके इत्यादींचा संग्रह तुमच्याकडे असला पाहिजे.

- (७) **सराव**– उत्तम निबंध लिहिता यावा यासाठी ‘लेखन सराव’ हवाच. एकाच निबंधाची सुरुवात वेगवेगळ्या पद्धतींनी कशी करता येईल, एकाच निबंधाचा समारोप वेगवेगळ्या प्रकारांनी कसा करता येईल, एकाच निबंधाचा मध्य वेगवेगळ्या मुद्द्यांनी कसा विस्तारित करता येईल याचा सराव करा. ‘करून तर पाहा!’ रोज आठ ते दहा वाक्ये लिहिल्याशिवाय झोपू नका. प्रसंगी पाठ्यपुस्तकातला एखादा उतारा लिहा; पण लिहा. लिहिण्याचा सराव ही उत्तम निबंधलेखनाची सर्वांत उत्तम पूर्वतयारी आहे. स्वतःच्या शब्दांत, स्वतःचे अनुभव लिहिणे हा उत्तम सराव आहे.

थोडक्यात, उत्तम निबंधलेखनाची पूर्वतयारी करणे म्हणजे सर्वांगाने व्यासंगी होणे होय. लेखन विषय क्रमाक्रमाने कसा फुलवता येईल, तो सुसूत्रपणे कसा मांडता येईल, त्यासाठी स्वतःचे शब्द, स्वतःची भाषा, स्वतःची शैली कशी विकसित करता येईल याचा विचार केला पाहिजे, चिंतन-मनन केले पाहिजे. आपले लेखन सहज, सुलभ, प्रवाही, अर्थवाही शब्दांत कसे होईल, वाचकांना ते वाचावेसे कसे वाटेल हा विचार मनात सतत घोळू द्यावा.

◆ उत्तम निबंधलेखन कसे करावे ?

निबंधलेखन करताना खालील बाबी महत्त्वाच्या असतात.

- आकर्षक सुरुवात, एकात एक गुंफलेले सयुक्तिक मुद्दे, परिणामकारक शेवट.
- म्हणी, वाक्प्रचार, सुभाषिते इत्यादींचा सुयोग्य वापर.
- अवतरणांचा गरजेनुसार आणि प्रमाणशीर वापर.
- अर्थपूर्ण शब्दरचना.
- विरामचिन्हांचा आवश्यक तेथे वापर.
- परिच्छेद रचना.
- लेखननियमांनुसार सुवाच्य लेखन.
- प्रासादिक भाषाशैली.
- पाल्हाळ आणि पुनरुक्ती होणार नाही, याबाबत घेतली जाणारी दक्षता.
- स्वतःच्या शब्दांत अभिव्यक्ती असावी. अन्य ठिकाणाहून मजकूर उतरवून काढलेला नसावा.

◆ समारोप

याठिकाणी उत्कृष्ट निबंध कसा लिहावा यासंबंधीचे विवेचन केले आहे. मात्र सुरुवातीलाच असा निबंध लिहिता येईल असे नाही. अथवा यामधील सर्व अपेक्षा इयत्ता बारावीमधील निबंधलेखनासाठी जशाच्या तशा लागू होतील असेही नाही; परंतु भविष्यात महाविद्यालयीन स्तरावर, स्पर्धा परीक्षांसाठी अथवा एखाद्या स्पर्धेत सहभागी होताना हे विवेचन मार्गदर्शक ठरेल.

● खालील विषयांवर निबंधलेखन करा.

वर्णनात्मक निबंध –	* पहाटेचे सौंदर्य.
* आमची अविस्मरणीय सहल.
व्यक्तिचित्रणात्मक निबंध –	* माझा आवडता कलावंत.
* माझे आवडते शिक्षक.
आत्मवृत्तात्मक निबंध –	* मी सह्याद्री बोलतोय.
* वृत्तपत्राचे मनोगत.
कल्पनाप्रधान निबंध –	* सूर्य मावळला नाही तर...
* पेट्रोल संपले तर...
वैचारिक निबंध –	* तंत्रज्ञानाची किमया.
* वाचते होऊया.

